

Ekonomiutskottet

Statsrådets redogörelse: Långsiktig klimatplan

INLEDNING

Remiss

Statsrådets redogörelse: Långsiktig klimatplan (SRR 11/2025 rd): Ärendet har remitterats till ekonomiutskottet för betänkande och till kommunikationsutskottet, jord- och skogsbruksutskottet och miljöutskottet för utlåtande.

Utlåtanden

Följande utlåtanden har lämnats i ärendet:

- kommunikationsutskottet KoUU 6/2026 rd
- miljöutskottet MiUU 10/2026 rd
- jord- och skogsbruksutskottet JsUU 12/2026 rd

Sakkunniga

Utskottet har hört

- industriråd Petteri Kuuva, arbets- och näringsministeriet
- forskningsdirektör Mikko Peltonen, jord- och skogsbruksministeriet
- specialsakkunnig Sally Weaver, miljöministeriet
- forskningsprofessor Kristiina Lång, Naturresursinstitutet
- forskarprofessor Tommi Ekholm, Meteorologiska institutet
- ordförande Jyri Seppälä, Finlands klimatpanel
- utvecklingschef Sampo Soimakallio, Finlands miljöcentral
- Principal Scientist, Energy Transition Tiina Koljonen, Teknologiska forskningscentralen VTT Ab
- verkställande direktör Tuuli Kaskinen, Climate Leadership Coalition ry
- ledande expert Janne Peljo, Finlands näringsliv rf
- ekonom, klimatpolitisk expert Petteri Haveri, Finsk Energiindustri rf
- expert Heikki Aro, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK
- direktör, hållbar tillväxt Teppo Säkkinen, Teknologindustri rf.

Skriftligt yttrande har lämnats av

- Finlands Naturpanel
- Den finländska vetenskapspanelen för skogsbioekonomi
- forskningsenheten BIOS

Betänkande EkUB 11/2026 rd

- Fingrid Abp
- Neova Oy
- Demos Helsingfors
- Kemiindustrin KI rf
- Återvinningsindustrin rf
- Skogsindustrin rf
- Byggnadsindustrin RT rf
- Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf
- Jubileumsfonden för Finlands självständighet Sitra
- Svenska lantbruksproducenternas centralförbund SLC rf
- professor emeritus Markku Ollikainen.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Bakgrunden till redogörelsen och utgångspunkterna för bedömningen

Den långsiktiga klimatplanen ingår i planeringssystemet enligt klimatlagen. I denna helhet är dess syfte att presentera scenarier för utvecklingen av de sammanlagda utsläppen och upptagen av växthusgaser från ansvarsfördelningssektorn, utsläppshandelssektorn och markanvändningssektorn och att skapa en grund för beredningen av den framtida klimat- och energipolitiken och dess val. För planen har fyra alternativa framtidsscenarioer utarbetats i ett mångvetenskapligt samarbete.

Syftet med den långsiktiga klimatplanen är inte att presentera förslag till eller riktlinjer för enskilda politiska åtgärder eller att ta ställning till vilket av de alternativa scenarierna som är önskvärt eller vilka utvecklingsalternativ inom varje bransch som är bäst. Planen innehåller därför inte heller några konsekvensbedömningar. Dess syfte avviker således från planerna på medellång sikt som presenterar politiska riktlinjer för den närmaste framtiden, det vill säga Energi- och klimatstrategin, Klimatplanen på medellång sikt och Klimatplanen för markanvändningssektorn. Ekonomiutskottet har gjort en separat bedömning av dessa planer i sina betänkanden (se EkUB 10/2026 rd — SRR 8/2026 rd) och utlåtanden (se EkUU 5/2026 rd — SRR 9/2025 rd).

Ekonomiutskottet granskar redogörelsen utifrån sitt ansvarsområde särskilt med tanke på den ekonomiska omvärlden. Planen har bedömts tämligen ingående också i fackutskottens utlåtanden (KoUU 6/2026 rd, MiUU 10/2026 rd och JsUU 12/2026 rd), som för sin del utgör bakgrunden till ekonomiutskottets bedömningar och som har beaktats i detta betänkande.

Alternativa scenarier

Planens långsiktiga scenarier (LTS) presenterar fyra alternativa utvecklingstrender mot ett hållbart och koldioxidsnålt samhälle. Scenarierna påverkas av om samhällsförändringen styrs av antingen politisk reglering eller marknadsaktörer, samt av huruvida värderingarna är konstanta eller föränderliga. Scenarierna som härleds ur dessa beskriver olika prioriteringar och val: nationell och europeisk självförsörjning, ekologisk hållbarhet och global jämställdhet, en

Betänkande EkUB 11/2026 rd

marknadsdriven grön tillväxt eller främjande av regional jämställdhet och medborgarnas välbefinnande. De scenarier som bygger på dagens värderingar och normer är Finland först (FIN) och Marknaden först (BIZ). Scenarierna Miljön först (ENV) och Samhället först (PPL) bygger i sin tur på förändrade värderingar och normer.

I redogörelsen bedöms det att inget av de alternativa scenarierna representerar en sannolik framtidsbild, utan genom att definiera scenariernas prioriteringar på olika sätt strävar forskarna snarare efter att beskriva de extrema scenarier som i viss mån ändå kan realiseras före 2055. Den sannolika utvecklingen på lång sikt beror i hög grad på den globala ekonomiska, tekniska och politiska utvecklingen. Den långsiktiga utvecklingen beräknas sannolikt ligga mellan scenarierna.

Planen ger en mycket positiv framtidsutsikt för Finlands möjliga utsläppsminskingsbanor. I alla scenarier i planen uppnår Finland negativa koldioxidutsläpp före 2050. Klimatlagens mål för minskning av de totala växthusgasutsläppen för 2030, 2040 och 2050 kan uppnås i alla scenarier utom Finland först. Målet om klimatneutralitet 2035 uppnås däremot endast i scenariot Miljön först. Klimatneutralitet kan dock uppnås före 2035 i alla scenarier, till exempel genom att begränsa avverkningarna eller stödja tekniska kolsänkor betydligt och med framförhållning så att investeringarna kan genomföras redan i början av 2030-talet.

De föreslagna scenarierna har vid ekonomiutskottets sakkunnigutfrågning allmänt taget bedömts vara högklassigt beredda och beskriva olika alternativa framtida utvecklingstrender på ett heltäckande sätt. Det sker en betydlig minskning i utsläppen från energiproduktionen och energiförbrukningen i alla scenarier, särskilt genom att andelen förnybar energi ökar och elektrifieringen utvecklas. Denna utveckling är en fortsättning på trenden i fråga om utsläppsminskning och ligger väl i linje med internationella scenarier. Utskottet konstaterar dock att planens ändamålsenlighet i hög grad påverkas av hur aktuellt faktaunderlaget för scenarierna är. Enligt ett sakkunnigyttrande har det sedan planen godkändes skett betydande förändringar i faktaunderlaget om skogarna och i deras modellering.

Sakkunniga har bedömt att särskilt utsikterna i de långsiktiga scenarierna för utsläppsutvecklingen inom utsläppshandelssektorn är konservativa, i synnerhet om det sker en positiv utveckling i investeringarna i omställningen till ren energi. Detta gäller särskilt basscenariots (WEM) bedömningar av utsläppsbalansens utveckling och det har bedömts att det politiska scenariot (WAM), som innehåller sådana politiska åtgärder som regeringen överväger och vissa därutöver, kan ligga närmare Finlands faktiska framtida utsläppsutveckling.

Scenarierna i redogörelsen följer den nuvarande näringsstrukturen och täcker därför inte alla eventuella framtida utvecklingsförlopp. Vid ekonomiutskottets sakkunnigutfrågning har det framförts att det utöver de nu föreslagna scenarierna också hade varit motiverat att i redogörelsen inkludera ett mer målinriktat scenario som i högre grad hade betonat Finlands starka sidor och potential som aktör i omställningen till ren energi. Ekonomiutskottet fäster också uppmärksamhet vid miljöutskottets iakttagelse i sitt utlåtande (MiUU 10/2026 rd) om att planen innehåller mycket få slutsatser. Ekonomiutskottet anser att planens användbarhet som underlag för beslutsfattande skulle gynnas av en starkare koppling till uppställda mål och till att erbjuda olika alternativa modeller för att uppnå dem.

Betänkande EkUB 11/2026 rd

Sakkunniga påpekade också att det mål om utsläppsfria transporter 2045 som uppställts i färdplanen för fossilfria transporter 2022 inte kan nås i något scenario i fråga om inrikestrafiken. Också kommunikationsutskottet har i sitt utlåtande (KoUU 6/2026 rd) fäst kritisk uppmärksamhet vid att inget separat scenario har utarbetats där detta mål uppnås, eftersom en sådan granskning skulle möjliggöra jämförelse av alternativa utvecklingsvägar och medel som når klimatmålen. Ekonomiutskottet betonar också den bedömning som framfördes vid utskottets sakkunnigutfrågning om att man vid planeringen av den långsiktiga klimatpolitiken bör förbereda sig på att påskynda minskningen av utsläppen från trafiken genom stödåtgärder som beaktar trafikens och logistikens konkurrenskraft och hushållens köpkraft.

Utvecklingsalternativ inom branscherna och utvecklingsutsikterna för metoderna

Enligt 9 § 2 punkten i klimatlagen (423/2022) ska den långsiktiga klimatplanen innehålla de centrala alternativa tillvägagångssätten inom varje bransch, baserade på målet för minskning av växthusgasutsläppen och målet för ökning av upptaget i sänkor. I avsnitt 3 i redogörelsen beskrivs utvecklingsalternativ för olika branscher och vilka slags utsläppsutvecklingar som förväntas.

Granskningen har samband med utvecklingsutsikterna för de potentiella direkta utsläppsminskningmetoder och förstärkningsmetoder för kolsänkor som granskas i avsnitt 4: Enligt 9 § 3 punkten i klimatlagen (423/2022) ska den långsiktiga klimatplanen innehålla en uppskattning av den förväntade långsiktiga utvecklingen av metoderna för att minska växthusgasutsläppen och öka kolsänkan. Enligt 4 punkten ska av planen också framgå andra behövliga uppgifter, såsom exempelvis utvecklingen av investeringar i energi, industri och infrastruktur och deras betydelse för utsläppsutvecklingen. Som föremål för granskningen har valts tekniska kolsänkor, elektrifiering, kärnenergi, vätgasteknik, jordbruksmetoder och metoder inom markanvändningssektorn. Därtill bedöms betydelsen av cirkulär ekonomi och digitalisering i framtiden kunna bli mångdubbelt större än idag.

Tekniska kolsänkor. Naturliga kolsänkor är en central del av klimatpolitiken. Samtidigt är deras kapacitet begränsad och i ljuset av den senaste tidens utveckling också utsatt för snabba förändringar. I redogörelsen bedöms det att tekniska kolsänkor — särskilt avskiljning och lagring av koldioxid baserad på bioenergi (BECCS) — kan bli viktiga kompletterande lösningar i framtiden. I den finländska industrin uppkommer årligen hela 30 Mt biogen koldioxid, vilket utgör en betydande potential för utnyttjande av tekniska kolsänkor, eftersom avskiljning av koldioxid från rökgaser är avsevärt mer energieffektivt och därmed kostnadseffektivt än avskiljning direkt från atmosfären.

Hittills begränsas införandet av tekniska kolsänkor av investeringskostnader, brist på politisk styrning, tillståndspraxis och avsaknaden av infrastruktur för transport av koldioxid. Scenarierna visar att storskalig användning av CCS-teknologi ändå kan minska de totala utsläppen med flera miljoner ton per år före 2050. Förverkligandet av tekniska kolsänkor beror i sista hand på om det uppstår lönsamhet för tillvaratagandet och en marknad för vätgasekonomins produkter.

Ekonomiutskottet fäster också uppmärksamhet vid jord- och skogsbruksutskottets (JsUU 12/2026 rd) bedömning om att när biogasproduktionen ökar uppstår det allt mer ren biogen koldioxid, som är både tekniskt sett enkelt och kostnadseffektivt att direkt avskilja under

Betänkande EkUB 11/2026 rd

produktionsprocessen. Den potential som avskiljningen av biogen koldioxid har bör bättre identifieras som en del av Finlands realistiska utvecklingsvägar på lång sikt. Enligt en rapport som Teknologiska forskningscentralen publicerade i oktober 2025 kan biokolbranschen uppnå en permanent upptagningsnivå av koldioxid på upptill 3,8 megaton per år.

Vätgasteknik. I redogörelsen bedöms tillverkningen av vätgas baserad på elektrolys kunna spela en betydande roll för arbetet med att begränsa Finlands växthusgasutsläpp före 2055. Det är dock värt att notera att produktionen av ren vätgas medför betydande energiförluster. Därför är de viktigaste fördelarna koncentrerade främst till sektorer där en i grunden mer energieffektiv direkt elektrifiering är utmanande eller kostsam. Av sektorerna är luft- och sjöfarten samt den tunga vägtrafiken centrala i fråga om elektrobränslen. Väsentliga industriprocesser kan vara exempelvis oljeraffinering, vätgasreduktion av stål eller tillverkning av gödselmedel. Om ny efterfrågan uppstår har Finland möjlighet att avsevärt öka produktionen av ren vätgas tack vare den ständigt växande produktionskapaciteten för förnybar el.

Å andra sidan har redogörelsen identifierat osäkerhetsfaktorer kring lönsamheten för lösningarna inom vätgasekonomin. Tillgången på den koldioxid som behövs för produktion av elektrobränslen påverkas också av dess användbarhet och lönsamhet som tekniska kolsänkor, som har granskats ovan. Lönsamheten för all användning av vätgas påverkas också av faktorer såsom förändringar i investeringskostnaderna för elektrolysanläggningar och alternativa lösningar för utmanande processer eller sektorer samt utvecklingen av elpriser. Vätgasekonomi baserar sig överlag på tillgång på ren el, och där spelar också elöverföringsinfrastrukturen en avgörande roll. Ekonomiutskottet anser det vara viktigt att redogörelsen granskar vätgasekonomins betydelse och samtidigt också fäster uppmärksamhet vid skapandet av behövlig vätgasinfrastruktur. Samtidigt fäster utskottet uppmärksamhet vid att redogörelsen inte i detalj redogör för styrmedlen och deras prioriteringar för att uppnå vätgasekonomins mål.

Elektrifiering. Vid ekonomiutskottets sakkunnigutfrågning har det också framförts att exempelvis utveckling av digital industri och dataekonomi eller vätgasekonomi kan innebära en elförbrukning som är större än i KEITO-scenarierna. Ekonomiutskottet noterar att till exempel i det nu presenterade scenariot med den högsta elförbrukningen stannar elförbrukningen på lång sikt på endast cirka 60 procent av det scenario som Fingrid presenterar i sin elsystemvision för 2040, där utgångspunkten är att Finlands möjligheter till elektrifiering och vätgasekonomi utnyttjas fullt ut. Sammantaget når tre av Fingrids fem scenarier en högre elförbrukning än det högsta scenariot i den långsiktiga klimatplanen. Skillnaderna mellan Fingrid och KEITO LTS-scenariot har identifierats också i redogörelsen.

Ekonomiutskottet understryker att en omfattande elektrifiering i vilket fall som helst kräver stora satsningar på att utveckla elsystemet. Förutsättningen för elektrifiering är leveranssäker tillgång till prisvärd och utsläppsfri elproduktion samt en tillräcklig elnätinfrastruktur. När det gäller kärnenergi söker man lösningar för att nå klimatneutralitetsmålen och möta samhällets behov av elektrifiering både från befintliga stora anläggningar och från nästa generations små reaktorer (SMR). Ekonomiutskottet har bedömt elektrifieringsutvecklingen och olika energiformernas ställning i Finlands energipalett också i samband med behandlingen av den nationella energi- och klimatstrategin (EkUB 10/2026 rd — SRR 8/2026 rd) och fäster dessutom uppmärksamhet vid den pågående totalreformen av kärnenergilagen (RP 24/2026 rd).

Betänkande EkUB 11/2026 rd

Markanvändningssektorn. Scenarierna i redogörelsen visar tydligt att den största utmaningen för Finlands klimatpolitik är osäkerheten kring utvecklingen inom markanvändningssektorn. Ekonomiutskottet konstaterar också att jämfört med andra klimatpolitiska sektorer är beräkningen av växthusgasutsläpp inom markanvändningssektorn förenad med mycket stora osäkerhetsfaktorer när det gäller både själva beräkningen och naturförhållandena. Detta gäller granskningen på såväl kort, medellång som lång sikt och därmed också uppnåendet av målet om klimatneutralitet 2035 och målet om negativa koldioxidutsläpp efter det. Ekonomiutskottet betonar en bedömning som framfördes vid utfrågningen av sakkunniga om att utsläppsgapet inom markanvändningssektorn måste täppas till så väl som möjligt för att kostnaderna för samhällsekonomin ska kunna minimeras.

Skogsbruket påverkar utvecklingen inom markanvändningssektorn mest, men även förändringarna i användningen av organogen åkermark spelar en viktig roll. I planen granskas också utvecklingen inom ansvarsfördelningssektorn och markanvändningssektorn, som baserar sig på gällande EU-lagstiftning. Till denna del betonar ekonomiutskottet miljöministeriets konstaterande om att EU:s klimatreglering i fråga om dessa sektorer fortfarande är osäker när det gäller tiden efter 2030. Det innebär att det kan ske sådana ändringar i sektordefinitionerna som gör det svårt att bedöma till exempel utvecklingen av styrmedlen inom ansvarsfördelningssektorn fram till 2050.

I redogörelsen konstateras det till exempel att en högre grad av förädling av trä inom skogsindustrin skulle möjliggöra export av produkter som ersätter fossila råvaror till globala marknader, ytterligare förstärka branschens koldioxidhandavtryck samt skapa mervärde och sysselsättning för den finländska nationalekonomin. Ekonomiutskottet anser att detta är ett viktigt mål, men fäster i likhet med miljöutskottet (MiUU 10/2026 rd) kritisk uppmärksamhet vid att det inte finns någon djupare analys av hur realistiska de olika utvecklingsvägarna är.

Planen innehåller inga konkreta förslag på åtgärder inom skogsbruket för att uppnå koldioxidneutralitet eller minska avverkningsvolymerna. Effekterna på markanvändningssektorns sänkor och utsläpp kopplas i huvudsak till avverkningar, som är en följd av människans verksamhet. Ekonomiutskottet betonar miljöutskottets bedömning av att vikten av flexibilitet och beredskap för olika utvecklingsförlopp bör betonas vid behandlingen av planen. Exempelvis global efterfrågan på träprodukter och dess effekter på avverkningsnivåerna, liksom avverkningsnivåernas effekter på koldioxidläckaget, ingår inte i scenarieanalysen.

Ekonomiutskottet fäster också uppmärksamhet vid planens konstaterande om att en minskning av avverkningarna i Finland och inom EU enligt vetenskaplig forskning kan ersättas med ökad avverkning och produktion på annat håll, vilket leder till att skogarnas kolbindning minskar, utsläppen ökar och biodiversiteten försvagas på dessa ställen. Ekonomiutskottet instämmer också i miljöutskottets (MiUU 10/2026 rd) bedömning att frågorna om såväl koldioxidläckage som koldioxidhandavtryck bör integreras i större utsträckning i scenarieanalysen.

Jordbruk. Vid ekonomiutskottets utfrågning har sakkunniga fäst uppmärksamhet vid att utsläppen från jordbruket i scenarierna från 2035 framåt utgör nästan eller över hälften av hela Finlands utsläpp. Dock minskar växthusgasutsläppen från jordbrukssektorn i alla utvecklingsalternativ som presenteras i redogörelsen jämfört med dagens nivå. Ekonomiutskottet

Betänkande EkUB 11/2026 rd

fäster också uppmärksamhet vid jord- och skogsbruksutskottets bedömning (JsUU 12/2026 rd) om att det är svårt att minska utsläppen från jordbruket.

Ekonomiutskottet understryker å andra sidan jord- och skogsbruksutskottets bedömning om att man i klimatarbetet inom jordbruket bör försäkra sig om att förutsättningarna för den nationella livsmedelsproduktionen inte försämras eller livsmedelsförsörjningen äventyras. Vid den strategiska planeringen av Finlands livsmedelsproduktion bör man generellt beakta att jordens folkmängd ökar och att områden för livsmedelsproduktion torkar till exempel i Sydeuropa på grund av klimatförändringen.

För att minska växthusgasutsläppen från jordbruket på lång sikt behövs befintliga metoder och en effektivisering av dem, men också nya metoder. Utbudet av åtgärder kommer att bli mer mångsidigt, samtidigt som mätningen, verifieringen och rapporteringen av effekterna förbättras. Ekonomiutskottet betonar behovet av att komplettera utsläppsminskningarna genom att finna kostnadseffektiva utsläppsminskningar inom jordbrukssektorn som också beaktar försörjningsberedskapen, livsmedelstryggheten och den inhemska livsmedelsproduktionen.

Sammanfattande synpunkter

Ekonomiutskottet har i många sammanhang, senast vid bedömningen av den nationella energi- och klimatstrategin (se EkUB 10/2026 rd — SRR 8/2025 rd), fäst kritisk uppmärksamhet vid att planeringssystemet för klimatpolitiken är svårt att överblicka och vid den helhet som de olika redogörelserna i anslutning till systemet bildar. Vid bedömningen av den aktuella redogörelsen har också miljöutskottet (MiUU 10/2026 rd) konstaterat att redogörelsen lämnades till riksdagen efter att övriga planer enligt klimatlagen redan hade lämnats, och den långsiktiga planen ser inte ut att ha något innehållsmässigt samband med de övriga planerna. I denna helhet framstår den långsiktiga klimatplanen därmed som en fristående del som inte tycks påverka planeringen av de klimatpolitiska åtgärderna. Ekonomiutskottet anser det vara viktigt att i fortsättningen bedöma planens innehåll och beredningens tidsplan i förhållande till beredningen av de övriga planerna enligt klimatlagen. Behovet av att effektivisera systemet framhävs också på grund av att Finland utöver den aktuella planen måste utarbeta en separat långsiktig strategi enligt EU-lagstiftningen. Möjligheten att slå samman den nationella långsiktiga klimatplanen med den plan som EU-lagstiftningen förutsätter bör övervägas.

Ekonomiutskottet anser att scenarierna i den långsiktiga klimatplanen är högklassigt utarbetade och öppnar tämligen väl upp eventuella framtida utvecklingsförlopp, trots att det finns utmaningar med faktaunderlagets aktualitet. Samtidigt är scenarierna till vissa delar rätt konservativa och följer den nuvarande näringsstrukturen. Ekonomiutskottet instämmer också i den bedömning som framfördes vid utfrågningen av sakkunniga om att det väsentliga vore att utöver utsläppsutvecklingen granska scenariernas och metodernas ekonomiska konsekvenser. När det gäller granskningen av metoderna saknas det i utvecklingsutsikterna nästan helt och hållet kvantitativa uppskattningar av metodernas kostnader och kostnadsutvecklingen, investeringarna och skalan, med undantag av elektrifiering och den nuvarande totalproduktionen av biogen koldioxid. Trots att redogörelsen inte syftar till att dra upp riktlinjer för politiska åtgärder, skulle sådana bedömningar bidra till att skapa en helhetsbild av utvecklingsutsikterna och av hur realistiska scenarierna är.

Betänkande EkUB 11/2026 rd

Ekonomiutskottet har i flera sammanhang betonat teknikneutralitet, kostnadseffektivitet och marknadsmässighet som utgångspunkter vid planeringen av klimatpolitiken och dess regelverk. Dessa utgör också utgångspunkterna för en fungerande ekonomisk verksamhets- och investeringsmiljö: utsläppsminskningarna baserar sig på investeringar som förutsätter att regleringen är stabil och förutsägbar. Också utgångspunkterna i den aktuella redogörelsen är i hög grad kopplade till EU:s klimatpolitik och dess regelverk. Därför är den långsiktiga utvecklingen och också genomförbarheten av olika scenarier kopplade till eventuella ändringar i EU:s klimatlagstiftning. Ekonomiutskottet betonar också till denna del vikten av förutsägbar reglering och understryker särskilt betydelsen av ett fungerande utsläppshandelssystem som ett centralt styrmedel.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Ekonomiutskottets förslag till beslut:

Riksdagen godkänner ett ställningstagande med anledning av redogörelse SRR 11/2025 rd.

Utskottets förslag till ställningstagande

Riksdagen har ingenting att anmärka med anledning av redogörelsen.

Helsingfors 7.5.2026

I den avgörande behandlingen deltog

vice ordförande Pauli Aalto-Setälä saml
medlem Noora Fagerström saml
medlem Lotta Hamari sd
medlem Timo Harakka sd
medlem Antti Kangas saf
medlem Hilikka Kemppe cent
medlem Miapetra Kumpula-Natri sd
medlem Mikko Ollikainen sv
medlem Heikki Vestman saml
medlem Sinuhe Wallinheimo saml
medlem Johannes Yrttiaho vänst
ersättare Teemu Kinnari saml.

Sekreterare var

utskottsråd Lauri Tenhunen.